

Провикна се овчарь.

(Жътварска пьсенъ).

Бавничко

120.

Про-ви-

кна се ов-чарь отъ ви-со-ко бър-до

Провикна се овчарь
 Отъ високо бърдо:
 — „Пладнувай, девойко,
 Че е пладне дошло
 И доилно време,
 Дошло и минало.“
 — „Не лъж' ме овчарко,
 Че мома си знае,
 Кога пладне дойде,
 Кога пладне дойде
 Сѣнка подъ снопъ пада,
 Сърпътъ почернѣе,
 Нивата полѣгне,
 Буренътъ повѣхне.
 Слезни, слезни, овчарь
 Да се наджънваме.
 Ако ме наджънешъ,
 Сама ще ти дойда,
 Ако те наджъна,
 Стадо ще ти взема.“
 Па е слѣзалъ овчарь
 Отъ високо бърдо,
 Па западни стадо
 Подъ високо дърво,
 Подъ дебела сѣнка
 При студена вода.
 Па отиде овчарь
 На голѣма нива
 Та се наджънвали
 Съсъ руса девойка.
 Хитра била мома,
 Ржкойки крадѣла,
 Снопи привличала,
 Та го наджънала.